

Op. Bibliotecii a Universității Reg. Ferdinand
Cluj

Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Abonamente	MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ	Publicații
Parohii cl. I 450 Lei	EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI CONT C. E. C. Nr. 89676	Concurs protopopiale . . . 1000 Lei
" cl. II 400 Lei		" parohii cl. I 600 Lei
" cl. III 350 Lei		" " " II 500 Lei
Sub clasă 300 Lei		" " " III 400 Lei
Particulari 200 Lei		Diferite publicații cm. □ . . . 6 Lei



No. 736 Pres. 1948

VENIAMIN,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al
Eparhiei Caransebeșului.

Iubitului Cler și popor din această de Dumnezeu păzită Eparhie:
Har, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Iisus Hristos, iar dela Noi arhieresti binecuvântări.

Jubiților mei fii sufletești,

Duminea Ortodoxiei oferă întâiul popas duhovnicesc în viața creștinului, care a început cu șase zile mai înainte, calea cea aspră a postului mare.

Prin cântările și rugăciunile rânduite în această Duminea, prin predicile slujitorilor altarelor, Biserica noastră ne ajută tuturor creștinilor, să medităm și să cunoaștem tezaurul de dreaptă credință a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și truda atâror martiri și mucenici, cari prin aspre nevoințe, au păstrat nestrictă și nefalsificată cea „una sfântă, sobornicească și apostolică Biserică“.

Prăznuirea Ortodoxiei în fiecare an este un act de pietate și de prețuire a osteneții creștinilor din primile opt veacuri de propovăduire și consolidare a învățării Mântuitorului și este o întâlnire sufletească a tuturor creștinilor din cele aproape 20 de veacuri, în marea comunitate a lui Hristos.

Sub lucrarea Duhului Sfânt sufletele noastre întâlnesc pe nevăzute căi sufletele, aceloră, cari au lămurit învățătura creștină, au apărat-o, au păstrat-o și au transmis-o, nealterată, urmașilor ca pe cea mai scumpă zestre spirituală. Azi sufletele noastre simt în sborul avântat al rugăciunilor, bătaia inimii a veacurilor trecute. Și legătura noastră cu acest trecut este izvor de curățire sufletească, de întărire în dreapta credință și de creștinească îmbărbătare, acum la începutul Postului mare, după învățătura Sf. Ap. Pavel. „Aduceți-vă aminte de învățătorii voștri cari v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu și privind cum și-au sfârșit viața, să le urmați credința.“ (Evrei, 13, 7)

Această pastorală o vor ceti cuc. preoți înaintea poporului în biserică, în DUMINECA ORTODOXIEI din 21 Martie a. c.

Jubiții mei,

Dela începuturile ei, Biserica noastră a avut să lupte contra multora, din afară sau din sânul ei, cari din neștiință sau din rea credință i-au atăcat; învățăturile, tulburând sufletele și slăbind disciplina și unitatea creștinească. Mult a trebuit să lupte Biserica noastră ca să lămurească adevărul și să-l apere față de învățăturile greșite.

Una din luptele pentru adevăr și dreapta credință, care a tulburat liniștea Bisericii din trecut, s'a urzit în imperiul bizantin, pela începutul veacului al optulea. Inșiși împărații bizantini, în frunte cu Leon III Isaurul, sprijiniți de câțiva creștini cu înțelegere greșită, au socotit, că cinstirea icoanelor ar fi o închinare la idoli și o călcare a poruncii a II-a din Decalog și astfel au pornit o luptă de distrugere a icoanelor. Împăratul Leon Isaurul și după el și alții, a dat ordin ca icoanele să fie scoase din biserici, să fie arse și batjocorite. Poporul și clerul însă, în frunte cu Patriarhul Constantinopolului, Gherman I, a protestat contra acestor măsuri. Dar înzadar. Împărații n'au ținut seamă nici de sfatul Bisericii, nici de glasul poporului. Și din această pricină s'a iscat mare amărăciune în sufletul poporului credincios și luptă sângeroasă între armata împăraților și poporul dreptcredincios. Lupta a durat, cu întreruperi peste 100 de ani. S'a vărsat mult sânge și Biserica a înscris în ea ca endarul ei alți martiri și mucenici pe lângă cei din veacurile trecute.

În anul 787 s'a ținut un sinod la Niceea, care este al șaptelea sinod ecumenic, la care au participat peste 300 episcopi din toată lumea creștină. În acest sinod s'a desbătut cu multă băgare de seamă cultul icoanelor și după multă și chibzuită judecată sinodul a găsit, că icoanele își au rostul lor în viața omenească și religioasă. Pe baza Sf. Scripturi și a învățaturii Sf. Părinți, și pe baza judecății sârtoase sinodul din Niceea a găsit, că este plăcut lui Dumnezeu și folositor oamenilor cultul icoanelor religioase și de aceea este bine ca ele să fie așezate la loc de cinste în biserici și în casele creștinilor. Dar, ca să nu se mai producă nedumeriri și confuzii, sinodul a precizat, că icoanelor li se cuvine *numai cinstire* și nu adorație, care se cuvine numai lui Dumnezeu. Deci, după această învățătură noi cinstim icoanele și Sf. Cruce nu pentru materia din care sunt făcute, ca pe niște idoli, ci pentru persoanele pe cari le reprezintă. Privind icoanele ne urcăm cu gândul la sfinții pe cari li reprezintă și la Dumnezeu. În urmare celor ce hulesc Sf. Cruce le arătăm cuvintele Sf. Ap. Pavel: „*Cuvântul crucii pentru cei pieritori este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu*“ (I. Cor. 1, 18).

Învățătura Sf. Sinod din Niceea a fost destul de lămurită, dar ea n'a fost primită de toți creștinii. Alți împărați și alți neînțelegători au pornit, din nou, lupta contra icoanelor. De abia în anul 842 s'a pus capăt acestei lupte. În acest an se ținu pe timpul și cu sprijinul împărătesei Teodora un sinod la Constantinopol, prezidat de patriarhul Metodiu, care a hotărât introducerea icoanelor în biserici și cinstirea lor, pe baza hotărârii sinodului al șaptelea ecumenic. În Dumineca cea dintâi a Postului mare, — din 19 Februarie 843 — se serbători triumful icoanelor și așezarea lor cu mare cinste în biserica din Constantinopol. Dumineca aceasta se numi a *Ortodoxiei*, adică a dreptei credințe. Sinodul hotărî ca această Duminecă să fie sărbătorită în mod deosebit în fiecare an, în toată lumea creștină. S'a dovedit astfel, că adevărul nu poate fi pus sub obroc și astăzi, în ziua praznicului, Ortodoxia luminează tuturor peste veacuri calea adevăratei credințe.

Jubiților mei,

Icoanele sunt semnul credinței noastre, sunt martorii vieții noastre. În casele noastre, la răspântiile drumurilor, dar mai ales în bisericile noastre ele ne aduc aminte de îndatoririle noastre creștinești față de suflet. Ele duc chipul lui Dumnezeu, al Fiului Său, al Maicii Domnului și al sfinților în familiile noastre și în fața lor ne proșternem rugăciunile noastre. Ele sunt *scriptura nescrisă* a celor neștiutori de carte și sunt unelte spirituale cari ne predică mereu despre viața în har, despre Dumnezeu, despre Iisus Hristos și sfinți. Ele privesc cu ochii Domnului și al sfinților viața și purtarea noastră, aducându-ne mereu aminte de ceea ce trebuie să facem și îndemnându-ne pururea de a ne apropia de viața lor sfântă.

V'am arătat, iubiților mei, pe scurt, lupta pe care, a trebuit să o ducă Biserica pentru lămurirea adevăratei învățături despre icoane. Spre durerea noastră însă și în zilele noastre sunt — mulți sectari — cari în orbirea credinței lor s'au rupt de la sânul Bisericii și necinstesc icoanele și Sf. Cruce și le ocolesc, numindu-le: *idoli*. Dar ei în același timp, ca să înșele buna credință a neștiutorilor și a celor slabi în credință, au așezat pe capștile lor Sf. Cruce, căreia le este rușine să se închine. Noi însă nu ascultăm de îndemnul lor, căci știm, că după multă chibzuială Sf. Părinți au admis cinstirea icoanelor și nu au socotit-o ca închinare la idoli. Să judece fiecare, ce simte când intră într-o biserică și privește icoanele? Nu se gândește la Dumnezeu? În casa lui Dumnezeu, care este biserica, nu pot fi alte podoabe mai de preț decât icoanele, cari reprezintă pe Dumnezeu și sfinții care l-au servit.

Jubiților mei,

Ce reprezintă pentru noi Ortodoxia? Pentru noi ea este Biserica strămoșească în care ne-am născut ca popor creștin, e casa sufletului nostru, este legea neschimbată a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos păstrată în Sf. Scriptură și Sf. Tradiție, e mama cea bună a poporului nostru, care s'a bucurat și a suferit împreună cu el, care scăpare s'a făcut în vremurile de bejenie în cursul veacurilor pentru păstrarea credinței.

Ea a păstrat curate însușirile spirituale ale poporului, a călăuzit poporul prin darurile Sale sfințitoare pe calea binelui, dreptății și dragostei, pe calea culturii și a progresului, spre o viață înnoită în duh și adevăr. Ea a făcut ca poporul nostru, călăuzit de dragostea față de aproapele, să nu persecute pe cei de altă credință cu el și să trăiască în pace și bunăvoință cu toți cei de altă lege, limbă rasă și credință, să ocrotească pe cei bolnavi și lipsiți, să lumineze pe cei neștiutori de carte, să aducă dreptate pentru cei nedreptățiți. Ea a luptat pentru înlăturarea sclaviei și pentru încetarea exploatării omului de către om și pentru instaurarea armoniei sociale și prețuirea muncii.

Această ortodoxie, prin puterea credinței înaintașilor noștri, a zidit mărețele biserici și mănăstiri și a pictat minunatele icoane de pe pereții lor, cari sunt o neprețuită comoară de artă bisericească creștină și românească.

Ortodoxia a luminat calea spre mântuire a sufletului poporului nostru și a ferit poporul de pătrunderea altor credințe, impuse de stăpânirile imperialiste, străine de legea noastră, ca el să poată rămâne statornic în credința moștenită din strămoși. Este mult grăitoare mărturisirea nobilului român Gavril Nagyseghi, care a stat 5 ani legat în lanțuri în temnița din Sibiu, pentru că n'a voit să se lepede de credința ortodoxă. „Mărturisesc — spune el — că nici firea nici considerația față de starea mea și nici un alt lucru nu mă poate sili să mă lapăd de legea mea, ci mai bine sunt gata a muri sau a fi răstignit. Conjur deci pe toți să nu se amestece în lucrurile cari se întru de Dumnezeu, „cum sunt religia și credința“

Vă îndemnu deci, iubii mei, la acest popas duhovnicesc, să stați tari în credința noastră ortodoxă și strânși uniți în jurul Sf. Altare și să Vă adăpați sufletele la izvoarele de viață dătătoare ale Ortodoxiei, căbi numai așa Vă veți putea împărtăși de harul lui Dumnezeu, fără de care nu este mântuire. „Fiți credincioși până la moarte și veți primi cununa vieții“. (Apoc, 2, 18) Amin.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți!

Caransebeș, la 29 Februarie 1948.

Al Vostu, al tuturor, de bine voitor

† **VENIAMIN,**
Episcop.

Munca voluntară

Imprejurările cu totul deosebite prin care poporul nostru ca și întreaga omenire a trecut, au imprimat un nou ritm vieții și au determinat o adâncă transformare în conduita tuturor.

Nimeni nu se mai îndoește astăzi că munca se dovedește a fi marea formulă și cea mai apreciată virtute a omenirii veacului nostru.

Nimic nu poate scoate mai mult în relief și nu poate evidenția mai bine pe indivizi și clasele sociale decât această aleasă virtute a muncii.

Trebue să subliniem însă că prestigiul imens de care se bucură munca astăzi, se datorește, în prima instanță, creștinismului.

Cele mai luminate minți a lumii păgâne, nu aveau decât cuvinte de dispreț și

ocară față de muncă și muncitori. Mulțimea de rând, oamenii muncii, sclavii din lumea veche, până nu erau socotiți decât ca niște animale sau lucruri.

Dacă muncitorul de astăzi, este o ființă liberă, demnă și stăpân pe situația sa, are a fi recunoscător Teslarului din Nazaret, care a sfințit munca și a înălțat-o pe culmi de virtute. Insuși Iisus și-a chinuit brațele și trupul în atelierul de teslar al bătrânului din Nazaret, iar apostolii și ucenicii Domnului au fost deasemenea neîntrepuți ostentivori în câmpul muncii.

Dacă a fost nevoie de un timp atât de îndelungat până ce să i-se recunoască adevărata importanță muncii, astăzi ca trebue să fie preocuparea primordială pentru fiecare cetățean al țării. Aceasta cu atât mai mult, cu cât războiul recent a produs rani adânci, cari se cer vindecate prin contribuția *muncii voluntare*.

De pe înălțimea celor 2000 de ani Biserica noastră nu poate avea decât o atitudine favorabilă și o înțelegere perfectă față de acțiunea de ridicare a nivelului orașelor și satelor noastre, prin munca benevolă a tuturor cetățenilor țării.

Munca voluntară devine din ce în ce mai înțeleasă de fiecare cetățean care doarește cu adevărat ca țara să-și poată îndrepta într'un ritm cât mai rapid lipsurile.

Participarea masivă și voluntară la munca de reconstrucție, înseamnă un aport neprețuit pentru ducerea la bun sfârșit a acestei opere patriotice.

Entuziasmul muncii voluntare cuprinde în avântul său creator, cu fiecare zi, mase tot mai largi de tineri de la orașe și sate, iar strădaniile lor aduc îmbunătățiri tot mai simțite în viața țării noastre.

Astfel prin munca voluntară a tinerețului muncitoresc, s'a pășit ferm la exploatarea rodnică a resurselor țării noastre. Un fructuos început a fost făcut — printre altele — cu instalarea conductei de gaz metan de la Ceanul Mare-Cluj. Nu trebuie să scape nimănui importanța covârșitoare a acestui combustibil, pentru locuințele lipsite de lumină și căldură și pentru întreprinderile industriale din capitala Ardealului.

În urma unei munci încordate s'a dus la bun sfârșit lucrarea de restaurare a Sanatoriului din Marila (Oravița) în care-și vor găsi alinare și vindecare mulți oropsiți ai soartei.

Mai sunt numeroase și laudabile exemple de felul celor de mai sus. În câteva luni de zile, aproape întreaga țară a fost transformată într'un vast șantier de muncă voluntară. În capitală, s'au deschis piețe, s'au curățit terenuri, în alte orașe și sate s'au construit linii ferate, s'au pietruit drumuri, s'au reparat gospodăriile, s'au amenajat parcuri și au fost redade colectivității atâtea bunuri de care erau privați până acum.

Iată, deci rolul covârșitor al muncii voluntare pentru vremurile actuale.

Ea va deschide noi și largi perspective economice și va da o nouă și incontestabilă strălucire orașelor și satelor noastre.

Prin munca voluntară, la care este chemat fiecare cetățean conștient, se făurește o armă puternică împotriva tuturor obstacolelor și se asigură în același timp drumul spre progres și bunăstare al poporului.

Pr. Prof. Virgil Turcan

Vizitațiuni canonice

VERCIOROVA

Potrivit poruncii Domnului Iisus Hristos Prea Sfințitul nostru Episcop Veniamin, conștiu de marea răspundere ce o are în fața lui Dumnezeu pentru purtarea de grijă a fiilor credincioși, dați Prea Sf. Sale spre păstorie, a fiilor credincioși, nu pregetă nici o clipă a trece peste orice piedică ce i-ar sta în cale pentru a putea fi în mijlocul credincioșilor, ca să-i povățuiască cu sfaturi înțelepte culese din Sf. Scriptură, îndeosebi în aceste vremuri, când au nevoie mai mult ca oricând de dumnezeieștile învățături.

Astfel Duminecă în 8 Februarie a. c. P. Sf. Sa a vizitat două parohii, cari deși nu prea îndepărtate de centru totuși poate din cauza izolării lor și a drumului greu de străbătut, până în prezent n'au fost vizitate nici odată de vreun Arhiepiscop.

Și într'adevăr zi de mare sărbătoare a fost pentru comuna **Verciorova și Bolvașnița**, cari în această zi au avut fericirea ca pe ulzele lor să pășească unul din urmașii ai Apostolilor.

La ora 9¹/₂ P. Sf. Sa Episcopul Veniamin, însoțit fiind de pâr. Prot. P. Toma-secretar eparhial și de Diac. catedral D. Băloni, sunt întâmpinați la hotarul comunei Verciorova, de un impunător banderiu de călăreți.

Incolonat fiind apoi de călăreți cu cai sprinteni de munte, se pornește alaiul în goană spre a ajunge în comună, unde bătrâni și tineri, femei și copii, toți așteptau cu nerăbdare să vadă pe P. Sf. Episcop, fericire de care moșii și strămoșii lor n'au avut parte.

Poporul își manifestă bucuria prin urale la sosirea Prea Sfințitului.

Notarul comunei, Dl. Ioan Sgârc, în câteva cuvinte de bun soșit, arată în numele credincioșilor din acest sat, nespusa bucurie ce o simt în această clipă. Scurt-le răspunde P. Sf. Sa, exprimându-și deosebita satisfacție ce o simte că a putut să vină în această comună, care n'a mai fost vizitată până în prezent de nici un arhiepiscop.

În fața bisericii, preotul locului, Z. Boldea plin de elan pastoral, arată P. Sf. Sale ce bucurie mare a prilejuit venirea P. Sf. Sale în mijlocul credincioșilor din această comună. Expune P. Sfințitului, greutățile ce le-a întâmpinat la venirea C. Sale în parohie și face obișnuita dare de seamă.

Răspunzându-i P. Sf. Sa în câteva cuvinte, cu toții intră în sf. biserică unde se săvârșește sf. liturgie, la care pontifică însuși Prea Sfinția Sa, iar preoții slujitori Prot. P. Toma, Pr. Suru-Cârpa, Pr. Z. Boldea și Diac. Dimitrie Băloni. În timpul sf. liturghii a fost hirotonit întru diacon, candidatul de preoție N. Cardaș, act ce a făcut deosebită impresie asupra credincioșilor.

P. Sf. Sa apoi după săvârșirea sf. liturghii, arată deosebita bucurie ce o simte cu această ocaziune, când i s'a prilejuit să se roage la un sfânt altar unde s'au rugat atâția înaintași dreptcredincioși, cari au păstrat cu atâta sfințenie cre-

dința strămoșească. Bucuria îi este cu atât mai mare, cu cât este primul arhiereu, care s'a pogorît în această comună mai mărginașă.

Arată apoi că mintea omenească care a făcut atâtea descoperiri științifice, totuși n'a putut pătrunde în tainele naturii.

Face măestrit și cu exemple frumoase explicarea sf. Evanghelii a talanților, care s'a citit la sf. Liturghie. Îndeamnă credincioșii din comună să cerceteze cât mai regulat această slujbe din sf. biserică, unde pot culege sfaturi înțelepte pentru viața lor, ca și albina harnică depe florile curate.

Din fiecare Scriptură sau scriere a sf. părinți noi putem culege un talant mic, pe care l-a sădit stăpânul nostru Ceresc. Dumnezeu ne-a pus la dispoziție sf. Scriptură, ca să putem descifra din ea tot ceace nu este folositor și spre binele nostru și în același timp și spre binele Țării din care facem parte. Dumnezeu fiecăruia l-a împărțit talanții, și ne va trage la răspundere cum i-am chivernisit. Și cum ne vom prezenta noi înaintea Tatălui Ceresc, dacă nu i-am chivernisit bine. În fiecare clipă a vieții noastre, să ne plecăm smeriți genunchii noștri și să mulțumim Tatălui din cer pentru darurile Sale cele bogate ce le revărsă asupra noastră prin sfințele taine, așezate și orânduite în sf. noastră Biserică strămoșească. Îi îndeamnă pe toți să-și facă datoria față de sf. biserică. Tot ce este vrajbă și neînțelegere, să lăsăm la ușile sf. biserici și să venim în fața sf. altar împăcați în sufletul nostru.

Îndeamnă pe credincioșii din această comună să-și înzestreze sf. biserică cu tot ce are ea lipsă, și să fie cât mai împodobită.

Biserica să fie cât mai cercetată și neincăpătoare ca din acest prilej. Combate apoi cu înțelepciune și cu pilde frumoase, relele obiceiuri încuibărite în această comună, ca sectarismul, beția, concubinajul, luxul, etc.

Îi îndeamnă pe toți ca să fie cu multă ascultare față de deregătoriile și stăpânirile Țării. Și toți ca fii ai Țării noastre să o ajutăm, oridecâteori ne cere concursul și ajutorul nostru.

După sf. Liturghie P. Sf. Sa împarte credincioșilor sf. anafora, copiilor iconițe, cărți de rugăciuni și iconițe sfinte, stă apoi de vorbă cu credincioșii, cu membrii ai consiliului parohial, trecând apoi la oficiul parohial, unde se face revizia registrelor și a oficiului.

Masa a fost luată în casa păr. Z. Boldea, la care au fost invitați toți reprezentanții autorităților din localitate.

BOLVAȘNIȚA

La ora 4 p. m. P. Sf. Sa se pornește spre comuna vecină *Bolvașnița*. În fața casei unde se afla P. Sf. Sa din nou a trebuit să le adreseze câteva cuvinte de despărțire, iar același banderiu de călăreți îl însoțesc pe P. Sf. Sa până la hotarul comunei vecine *Bolvașnița*, unde este întâmpinat de alți călăreți în haine de sărbătoare.

În fața bisericii din această comună, primarul F. Liuba, în cuvinte simple, dar izvorite dintr'un suflet sincer, exprimă deosebita bucurie ce

simt credincioșii acestei comune prin venirea P. Sf. Sale în mijlocul lor. Îi răspunde P. Sf. Sa. După aceea într'un raport frumos preotul Ioan Clepcea, plin de elan tineresc, arată lupta ce a dus-o în această comună dela venirea C. Sale aici, unde a găsit un centru puternic sectar. Face după aceea raportul obișnuit despre situația din comună.

După săvârșirea sf. slujbe a vecerniei, P. Sf. Sa, arată credincioșilor din această comună că a pășit aici cu multă plăcere în suflet, știind că dâșii n'au mai fost vizitați de nici un arhiereu. Vorbește apoi despre importanța rugăciunii în viața omului, puterea și necesitatea ei. Pe toți îi îndeamnă la rugă cât mai adeseori. Să ne pregătim candelile sufletului nostru cu cât mai mult undelemn al faptelor noastre bune. Se arată credincioșilor că în această viață noi suntem numai niște trecători și la dreptul judecător nu vom da sococoteală de pământul agonisit, de salbele de aur sau de casele zidite, ci de faptele săvârșite în această viață.

Îi îndeamnă pe toți să trăiască în armonie și frățietate pentru binele Țării noastre și a Bisericii noastre strămoșești.

Combate apoi relele cuibărite și în această comună, arătate în darea de seamă a părintelui I. Clepcea. Prin credință puternică și rugăciune putem învinge ispitele rele. Să ne rugăm lui Dumnezeu ca și pe cei rătăciți să se întoarcă la fagașul de unde au plecat. Arată cu exemple frumoase, tăria credinței la strămoșii și înaintașii noștri. Îi îndeamnă apoi să ajute pe cei lipsiți, văduvele și orfanii de război.

Împărțindu-le tuturor arhierestiile binecuvântări și împărțind copiilor iconițe, cărți de rugăciuni și iconițe, P. Sf. Sa se desparte de dâșii în urale rugându-l ca și altă dată să le prilejuiască astfel de mare bucurie.

După revizia Oficiului parohial, P. Sf. Sa, cu suita se reîntoarce la reședința episcopescă.

Prot. P. Toma

LUGOJEL

Continuând seria vizitațiilor canonice duminicale, Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin și-a ales pentru Duminică din **15 Februarie** a. c. comunele **LUGOJEL** și **JENA**.

În drămeața zăiei, P. S. Sa însoțit de Prot. Dr. Marcu Bănescu, consilier referent eparhial și diac. D. Băloni pleacă spre Lugojel. La hotarul comunei, flăcăi chipeși pe niște cai de pusti, au ieșit întru întâmpinarea înaltului oaspe, și încadreză mașina până în marginea satului, unde la un arc de verdeață, notarul comunei T. Văleanu și primarul Lazăr Gașpar, în mijlocul unei mulțimi de credincioși, întâmpină Arhipăstorul cu tradiționala pâine și sare, urându-l din partea comunei politice, bun sosit în mijlocul lor. După cuvântul de mulțumire pentru grandioasa primire, al Prea Sf. Sale, se îndreaptă cu toții spre biserică. Pe întreg parcursul drumului, casele frumos împodobite cu covoare, dau un aspect de mare sărbătoare. În drum, în fața monumentului eroi-

lor, elevii de școală primară așteaptă pe Prea sfințitul și blândul lor părinte, în frunte cu harnicul director școlar N. Bunescu, prin glasul cărui copiii își exprimă bucuria pentru vizita Prea Sfinției Sale, iar o fetiță îi oferă un ghiveci cu flori.

În fața bisericii așteaptă protopopul tractual Dr. A. Mihaescu înconjurat de preoți locali, pr. I. Alexandrescu care rostește cuvântul de bun sosit și Pr. Vânătu care face obișnuitul raport. P. S. Sa mulțumește pentru primirea făcută și binecuvântând mulțimea credincioșilor întră în biserică, unde oficiază sf. Liturghie înconjurat de următorul sobor: Prot. Dr. A. Mihaescu, prot. Dr. M. Bănescu, pr. I. Alexandrescu, N. Vânătu și diaconii D. Băloni și N. Cârdaș.

Răspunsurile liturgice au fost date de corul mixt al comunei condus de dl. L. Vânătu.

În cadrul sf. Liturghii, diaconul N. Cârdaș a fost hirotonit întru preot pentru parohia Pogănești.

Punctul central a fost predica Prea Sfinției Sale, dezvoltând citatul evangheliei zilei: „Femeie, mare este credința ta“ (Matei, XV, 28).

„Domnul nostru Iisus Hristos semănând dragostea pe pământ, s'a apropiat de toți oamenii. Pe unde umbla el, orbii vedeau, surzii auzeau, schlopii umblau, bolnavii se tămăduiau, morții înviau. Din depărtări, oamenii auz pe doctorul trupurilor și sufletelor și aleargă pentru a-l vedea și auzi și mai ales pentru a-l vindeca. Erau bolnavi cari nu puteau primi mângăiere și tămăduire de pe urma științei medicale, cei bolnavi sufletește, cei desnădăjduți. Sf. Evanghelie ne povestește atâtea scene din viața Mântuitorului. Oameni din toate păturile sociale alergau la El. O astfel de scenă ne arată și Sf. Evanghelie de azi. Scena de azi însă ne scoate în evidență ferma credință a femeii care știa că altă scăpare pentru fiica sa nu era decât supremul doctor, în Iisus Hristos. Mântuitorul, care cunoaște cele mai ascunse taine ale omului, a văzut și credința fermă a acestei femei. Omul de azi însă, se lasă stăpânit de păcat, care caută să-l depărteze dela tot ce-i bun și să-l ducă a săvârși cele mai mari fărădelegi, numai datorită necredinței. Avem nenumărate pilde despre sprijinul ce-l dă omului credința. Cunoaștem deasemenea și nenumărate urmări catastrofale ale necredinței și de aceea putem îndrăzni a spune că credința este aceea de care au permanentă trebuință oamenii și asupra acestui adevăr a stăruit mult Mântuitorul“.

Predica P. S. Sale este presărată cu istorioare și sfaturi părintești pe cari credincioșii le ascultă cu deosebită atenție. Îndeamnă pe credincioși să dea tot sprijinul și să-și arate toată dragostea față de conducătorii comunei, în toate ocaziile. Să sprijine acțiunea guvernului pentru luminarea celor neștiutori de carte și în ofensiva pornită în săptămâna aceasta contra necurăteniei sufletesti și trupesti, curățindu-și casele și hainele ca astfel să nu dăm ocazie microbilor de a ne distruge sănătatea. Insistă apoi asupra plăgii specific bănățene: concubinajul, căsătoriile premature și obiceiul de a avea 1 sau cel mult 2 copii.

Desigur, predica P. S. Sale a lăsat urme adânci credincioșilor, cari plecând la veștele lor au dus și altora cuvântul arhipăstoresc.

După terminarea sf. Liturghii, P. S. Sa împarte copiilor cruciunițe, icoanițe și cărți de rugăciune, apoi face vizite diui notar T. Văleanu, dlui dîr., șc. N. Bunescu, preotului I. Alexandrescu și și primetropului N. Gașpar, iar în casa ospitalieră a preotului N. Vânătu se servește masa și face inspecția oficiului parohial.

JENA

P. S. Sa și suita pornesc spre Jena unde se va oficia vecernia. Și aici, călăreții întâmpină și însoțesc mașina cu înaltul oaspe spre sf. biserică unde mulțimea credincioșilor îi așteptau. În fața bisericii par. D. Lupea face un scurt istoric al stării religioase și morale a credincioșilor ce-i păstorește. Răspunde Prea Sfinția Sa, arătând marea bucurie ce o are cu ocazia vizitei în această comună unde în persoana preotului vede un coleg de școală.

Sf. vecernie este oficiată de P. S. Sa asistat de Prct. Dr. M. Bănescu, preoții D. Lupea-Jena, A. Groza-Gavojdia, I. Bucovan-Sălbăgei și diaconul D. Băloni.

La sfârșitul vecerniei, P. S. Sa rostește o impunătoare predică pornind de la citatul: „Precum M'a iubit pe Mine Tatăl, V'am iubit și Eu pe voi, rămâneți întru dragostea Mea“. În cadrul acestei predici, P. S. Sa explică pe larg ce însemnătate are dragostea, îndemnând credincioșii la solidaritate în jurul sf. biserici și a învățătorilor ei. Si aici P. S. Sa dă sfaturi fiilor săi duhovnicești ca să fie iubitori de tot ceea ce este bun și folositor pentru ei și binele obșteșc, pentru a câștiga urmașilor noștri o soartă mai bună. Mai dă sfaturi în legătură cu săptămâna curățeniei pentru îndreptarea boalelor apoi termină rugând pe Bunul Dumnezeu să le binecuvinteze casele, familiile și copiii lor.

După predică P. S. Sa împarte copiilor cruciunițe, icoanițe și cărți de rugăciuni și după o mică gustare luată la locuința preotului, Prea Sfinția Sa părăsește comuna lăsând în inimile celor rămași frumoase amintiri.

RECENZII

Dr. Victor Vlăduceanu, **Mănăstiri bănățene**, Timișoara, 1947, pp. 144.

După atât de bine reușita și necesara *Concordanță biblică antisectară*, epuizată la 2—3 luni dela apariție, harnicul consilier referent dela secția culturală a Arhiepiscopiei Timișorii ne surprinde cu o nouă și documentată lucrare istorică, unică în felul ei, în care, pentru întâia dată, ni se prezintă documentar, în românește, ceea ce distinsul autor numește „*comorile prețioase ale mănăstirilor bănățene*“. Așa cum ni se înfățișează, cartea nouă a Părintelui Protoiereu Vlăduceanu este un minunat *ghid* întru cunoașterea celor mai vechi monumente de artă religio-

oasă, mai ales picturală și sculpturală, a Banatului. Lipsa unui asemenea ghid s'a resimțit de multă vreme. Autorul, care ne-a mai dat, anii trecuți o bună monografie a mănăstirii Hodoș-Bodrog, era, desigur, cel mai chemat să umple acest gol, din Istoria Bisericii noastre bănățene. Și putem spune că s'a achitat într'un chip cu totul vrednic de greua sarcină ce și-a luat. Bazat pe aproape tot ceea ce s'a scris până acum, în diferite limbi, în acest domeniu, puțin explorat până acum, a reușit să risipească negura deasă ce acoperea trecutul multora din aceste locașuri sfinte, care au îndeplinit în veacurile trecute un rol hotărâtor în viața spirituală, religioasă, culturală și națională a Neamului nostru din Banat.

Deși cele mai multe din mănăstirile Banatului, care au reușit să supraviețuiască vicisitudinilor și furtunilor veacurilor, sunt azi doar niște umile bisericuțe de sat — excepție făcând „mănăstirea” Lipover, care, după restaurarea ei din 1930, rivalizează în strălucire cu cele mai frumoase biserici din țară —, ele au pentru noi valoarea unor comori neprețuite și a unor mărturii de netăgăduită valoare istorică. În învelișul lor arhitectonic de dimensiuni reduse, ele simbolizează chipul însuși al Neamului nostru din Banat, prigonit, rob și asuprit sute de ani de străinii care i-au voit peirea. Modeste și sărăcicioase la înfățișare, ca și țaranul daco-român care le-a ctitorit, Mănăstirile bănățene — multe aparținând epocii de aur a marilor principii români bănățeni *Glad* și *Optum*, aflați aici de Unguri la venirea lor din Lebedia și Atelkez — au văzut desfășurându-se, dealungul secolelor, atâtea glorii de mult apuse, și au asistat la prăbușirea, pe rând, a atâtor imperii, ai căror conducători au disprețuit sufletul celor ce cu sângele lor curat au înscris pagini de netrecătoare glorie în Istoria universală. După tăcere multiseculară acești martori fideli grăesc cu voce îngerească prin cartea Părintelui Vlăduceanu.

Dar, cele 144 pagini nu reflectează numai trecutul celor 22 mănăstiri descrise, împărțite pe județe, ci cu aceeași artă literară ni se zugrăvește și aspectul lor de azi, sub raport arhitectonic, pictural și sculptural, cu tot ceea ce au mai de preț, ca valoare culturală și artistică: odore și icoane sfinte, cărți bisericești, arhive, etc. Cele 133 ilustrații, ce însoțesc descrierea, dau imaginea vie a acestor oaze ale spiritualității bănățene, cu mari rosturi în viața culturală și morală a Țării Banatului. Cele mai multe au fost redată menirii lor sfinte și istorice prin grija, dragostea și înalta înțelegere a *Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Vasile*, de al cărui nume se leagă nu numai restaurarea Mitropoliei noastre istorice, ci și restaurarea vieții monastice din Banat.

Scrisă într'un stil limpede și curgător, noua carte a Părintelui Vlăduceanu nu trebuie să lipsească din biblioteca niciunui intelectual român bănățean, care-și iubește trecutul istoric cu tot ceea ce reprezintă el mai scump în ordinea spirituală culturală și națională.

Gh. Cotoșman

Prot. Dr. Ilarion V. Felea: **Mântuirea**

— Arad, 1947, Lei 20. —

De sub țparul „Diecezanei” din Arad, nebruita strajă de apus a ortodoxiei, a apărut cu Nr. 4—5 din biblioteca „Calea Mântuirii” această nouă și binevenită carte: *Mântuirea*. Ea e-te rodul osteneților și al dragostei pentru Hristos și pentru popor a neobositului și mult apreciatului *Păr. Prot. Prof. Dr. Ilarion V. Felea*.

În dorința de a arăta păstoriților calea dreaptă ce duce la mântuire, P. C. Sa expune pe scurt și pe înțelesul tuturor întreaga învățătură a Bisericii noastre.

Cartea este împărțită în următoarele capitole ce decurg în mod natural unul din altul: *Mântuitorul, Ce este mântuirea, Durerea Păcatului, Mântuirea din cătușele păcatului, Condițiile Sfințirii, Biserica, Sfântul har, Credința dreaptă, Faptele bune, Siguranța mântuirii*.

Toată expunerea are armătura citatelor Sf. Scripturi. Logica planului și limpezimea stilului, calități evidențiate ale autorului, fac problema mântuirii sufletelor înțeleasă de oricine și argumentarea apologetică spulberă complet îndoiala.

Cartea este și un bun sprijinitor al preotului în problema sectară din parohii și se recomandă răspândirea ei în popor.

Pr. Ilie Câmpianu.

BIBLIOGRAFIE TEOLOGICĂ

— REVISTE —

„**DUH ȘI ADEVĂR**”, apreciată revistă omiletică a preoțimei din Arhiepiscopia Timișorii, a apărut pe lunile Octombrie-Decembrie 1947 și Ianuarie-Martie 1948, cu un bogat și select material plin de sevă duhovnicească.

„**REVISTA TEOLOGICĂ**”, (Nr. 11—12. 1947), organul pentru știință și viață bisericească, ce apare în Sibiu tradiției șaguniene, stă și de data aceasta în fruntea publicațiilor ce se străduiesc să îmbogățească literatura noastră ortodoxă, reușind să situeze, în același timp, pe un plan de maximă actualitate o întreagă avalanșă de probleme.

„**PĂSTORUL ORTODOX**”, (Nr. 1—12. 1947) revista societății „*Frăția*” a clerului din eparhia Argeșului Pitești, a apărut într'un masiv număr jubiliar, din prilejul semicentenarului societății mai sus amintite. Acest număr jubiliar este rodul prețioaselor colaborări ca a I. P. S. S. Mitropolit Nicolae Bălan, P. S. S. Episc. Nicolae Colan, Prof. univ. Teodor M. Popescu, Prof. univ. I. G. Coman, Pr. Dr. Corneliu Sârbu, Prof. univ. Emilian Vasilescu, Pr. Marin S. Diaconescu, neobositul director al valoroasei reviste argeșene,

INFORMAȚII

†

In clipa când incheiem ediția foil noastre ne-a sosit trista veste a încetării din viață a I. P. S. Sale Nicodim Munteanu patriarhul României, întâmplată în ziua de 27 Februarie a. c. In numărul viitor vom reveni asupra acestui dureros eveniment.

Dumnezeu să-l așeze în corturile dreptilor.

Sanctitatea Sa Alexei, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, a împlinit în 2 Febr., 3 ani de când se află în fruntea Bisericii pravoslavnice.

Din acest prilej I. P. S. S. Patriarh Nicodim, a trimis o telegramă de felicitare, în care urează Prea Fericitului Patriarh Alexei, păstorie rodnică în fruntea Bisericii pravoslavnice Ruse, a cărei prosperare și înflorire ajută la întărirea ortodoxiei de pretutîndeni.

Hirotonire. Prea Sf. Sa Păr. Episcop Veniamin a binevoit a hirotoni întru presbiter în ziua de 14 Februarie a. c., pe candidatul la preoție Nicolae Cârdaș pentru parohia Pogănești.

Biserica ortodoxă rusă, va sărbători anul acesta a 500-a aniversare a autocefaliei sale. Patriarhul Moscovei a hotărât să convoace o conferință a bisericilor ortodoxe în timpul acestor solemnități.

Concursul: Hristos și frățietatea universală. Sub auspiciile Departamentului Tinerețului de pe lângă Consiliul ecumenic al Bisericilor și al alianței universale pentru Prietenia internațională prin Biserici, din Geneva, se organizează pentru a cincea oară concursul: „Hristos și frățietatea universală”. Acest concurs e deschis pentru tineretul din întreaga lume fără nici o deosebire de rasă, limbă sau sex.

Conferința misionară internațională dela Toronto, a întrunit pe conducătorii misionari responsabili din toate țările misionare.

Bilanțul dela Toronto (Canada) e primătorul: Niciuna din Bisericile misionare n'a fost nimicită de furtuna războiului, dimpotrivă conștiința unității creștine a crescut nouă și puternică.

„Crucea Roșie” a României este fără îndoială o instituție care depune o activitate din cele mai rodnice. Anul trecut a întreținut numeroase cantine care au alimentat zilnic 1020 elevi și 15000 rații zilnice pentru studenți, puse la dispoziția studenților de către Crucea Roșie a Danemarcei. Deasemenea Crucea Roșie întreține la Botoșani un spital cu 300 paturi și altele în pregătire.

Parlamentul a aprobat înființarea unei Facultăți de Agronomie și organizarea Universității din Craiova.

Așezămintele Brâncovenesti din Bucu-rești, Eforia Spitalelor Civile și Epitropia Sf. Spiridon din Iași, cu toate bunurile lor au trecut în Patrimoniul Statului.

D. Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de miniștri a primit în audiență în ziua de 18 Februarie. cr., o delegație formată din I. P. S. Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului, P. S. Nicolae Popovici episcopul Oradiei, P. S. Nicolae Colan episcopul Clujului, P. S. S. Emilian Antal locot. de mitrop. al Bucovinei și Păr. Prof. Liviu Stan.

Convocarea Marelui Adunări Naționale. Adunarea Deputaților a fost dizolvată. Pentru elaborarea noii Constituții a Republicii Populare Române cât și pentru continuarea puterii legislative, s'a convocat Corpul Electoral pentru alegerea Constituantei pe data de 28 Martie a. c., care se va numi *Marea Adunare Națională*. Noul Parlament se va întruni la 6 Aprilie a. c., Până la constituirea Marelui Adunări Naționale, puterea legislativă se va exercita de guvern.

Congresul P. M. R. In zilele de 21—23 Febr., a avut loc la Ateneul Român. Congresul Partidului Muncitoresc Român. Noul partid care reprezintă unitatea clasei muncitoare din România este format din fuzionarea Partidului Comunist Român cu Partidul Social Democrat.

Noul Prefect al jud. Severin. In locul D-lui Dr. N. Proșteanu, Ministerul Afacerilor Interne a numit ca Prefect al jud. Severin pe Dl. I. Moangă Președintele Sindicatului C. F. R. Caransebeș.

In epoca de reconstrucție și refacere a țării, prezența unui muncitor în fruntea județului constituie o certitudine și o nădejde în consolidarea Republicii Populare Române, iar pentru județul nostru e o nădejde și o încredere că va fi transformat într'un vast câmp de muncă.

Ratificarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală cu U. R. S. S. încheiată la 24 I a. c. s'a făcut la 13 Febr. a. c. de către parlamentul român, iar la 19 Febr. a. c. de către Prezidiumul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

O delegație economică română în frunte cu dl. Ministru Vasile Luca, a încheiat la Moscova un acord economic cu U. R. S. S. în baza căruia se va porni la redresarea vieții noastre economice.

In Ziua de 24 II a. c., o delegație română în frunte cu Dl. prim-ministru Dr. Petru Groza a plecat în vizită oficială în Polonia.

Ing. Teodor Rotariu. In șirul nesfârșit al dreptilor, acum nu multe zile a trecut și Ing. T. Rotariu.

Născut în Prigor la 1871 a fost notar în satul natal și apoi inginer în Orșova.

Teodor Rotariu este inițiatorul refacerii sf. mân. „Mracunea“ din Cazane, și tot el este un însemnat ostenitor și jertfitor al punerii ei sub acoperământ.

Aflăm că ar fi d spus ca o parte din averea lui din Orșova să rămână acestei mănăstiri și bisericii din Orșova.

Când bulgării înghitejați apasă rămășițele pământești, gândul nostru recunoscător zboară să aducă mângăiere soției Sale Sofia rămasă singură. Iar rugăciunea noastră către Tatăl vecinic este ca „Dumnezeu să-l ierte!“.

Ziarul „Națiunea“ a pus din nou la dispoziția preoților și credincioșilor „Pagina Bisericii“ ce va apare în fiecare Vineri.

Rectificare în numărul trecut al „Foi Diecezană“ la „Vizitațiuni canonice“, s'a strecurat o greșală și anume în loc de T. Vermeș sub-notar se va ceti T. Vermeșan notar.

PARTEA OFICIALĂ

NOTĂ OFICIALĂ

N. 566 B. 1948.

În legătură cu ordinul Nr. 249 B/1948 publicat în Foia Diecezană Nr. 5-6/1948 atragem atenția Cuc. preoți că, în conformitate cu dispozițiunile în vigoare, comunicate nouă de Consilieratul Județean al On. Minister al Informațiilor, sunt obligați să ceară, în prealabil, autorizafia dela consilieratele județene ale acestui Minister pentru desfășurarea programului aranjat pentru Dumineca Ortodoxiei, înaintând, spre aprobare, conferințele și textul punctelor corale declamațiuni. etc., în dublu exemplar.

Parohiile care, din cauza depărtării de centrele județene, nu vor putea obține aprobarea programului, se vor limita la comemorarea Duminecii Ortodoxiei în Biserică, cefind în fața credincioșilor pastoraia Prea Sf. Sale Episcopului Eparhial, publicată în Foia Diecezană, renunțându-se la restul programului, după masă, etc.

De asemenea se va renunța la concursul interșcolar, în toate parohiile.

Caransebeș, la 23 Februarie 1948.

Consiliul eparhial

COMUNICATE

Nr. 784 Pres./1948.

Aducem la cunoștință Clerului și poporului din Eparhia Caransebeșului, că înalt Prea Sfințitul nostru **Patriarh Nicodim**

a trecut la cele veșnice, Vineri, 27 Februarie a. c.

Înmormântarea va avea loc **Joi, 4 Martie** a. c. ora 11 în biserica catedrală a Sf. Patriarhii.

În urmare dispunem ca în toate bisericile din Eparhie să se tragă clopotele până **Joi, 4 Martie** a. c.; când la ora 11 se va sluji parastas pentru odihna sufletului înalt Prea Sfințitului Sale.

Episcop:

† **VENIAMIN**

Nr. 655 E. 1948.

Sf. Mitropolie a Banatului, ne aduce la cunoștință că, On. Minister al Cultelor, Comisia Specială pentru pictura bisericească, cu adresa Nr. 4417/1948 atrage atenția Mitropoliei noastre asupra faptului că în unele biserici s'au executat zugrăveli, servind concepții străine de sobrietatea și caracterul impus de canoanele Bisericii noastre.

Pentru a se evita eventuale cazuri de executare greșită a picturii bisericești, Cuc. preoți sunt îndrumați ca înainte de executarea unor atare lucrări să se adreseze On. Minister al Cultelor, Comisia Specială, pentru pictura bisericească în scopul de a cere avizul legal.

Ceeace se comunică spre știre și confirmare.

Caransebeș, la 20 Februarie 1948.

Consiliul eparhial

Nr. 552 Bs./1948.

Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 5118/1948 cerându-ne de urgență să comunicăm unele date referitoare la asociațiile religioase care funcționează în cuprinsul eparhiei noastre, se invită toate oficiile parohiale unde funcționează „Oastea Domnului“ și Soc. tineretului „Sf. Gheorghe“ ca în termen de 10 zile să ne comunice:

1. Data înființării ei
2. Numărul membrilor
3. Gestiunea
4. Ce proprietăți posedă, teren agricol, pădure, pășune, livezi, clădiri etc.

Aceste date sunt cerute de On. Minister al Cultelor în scopul întocmirii unui tablou statistic.

Caransebeș, la 20 Februarie 1948.

Consiliul eparhial

Aviz

Se provoacă și pe această cale parohiile restante cu abonamentul pe anul 1947 la „Foia Diecezană“.

De neachitarea abonamentelor în termen de **8 zile dela primirea foii, rămâne responsabil conducătorul Oficiului parohial.**

Răcăjdia 900 Lei (Of. Prot și parohial), Mircovăș, Berzasca, Cărbunari, Sasca-mont, Iam, Ciuchici, Moldova-nouă, Vrâniuș și Năidaș câte 450 Lei; Potoc, Nicolinț, Iertof, Ilidia și Socolar

câte 400 Lei; Rusova-nouă, Rusova-veche, Bogodini, Știnăpări, Ciortea, Moldova-veche și Lescovița câte 350 Lei.

* * *

Biniș, Văliug și Berzovia câte 450 Lei; Valeapai, Vasiova, Terova, Fârlug și Doclin câte 400 Lei; Bărbosul, Duleu, Vermeș, Moniom, Dezești și Valeamare câte 350 Lei.

Armeniș, Obreja, Marga, Rusca-mont. și Teregova câte 450 Lei; Valeaboul, Feneș, Buchin, Vercorova, Ohaba-bistra și Iaz câte 400 Lei; Delinești, Ohabița, Zlagna, Petroșnița, Valeadeni, Crâjma, Zăguzeni, Maciova și Peștere câte 350 Lei.

* * *

Băsești, Bichigi, Fârdia, Jupani și Cliciova câte 400 Lei; Brănești și Mătnicul mic, Povărgina, Temerești, Zolt, Bucovăți, Pogănești, Sudriaș, Susani, Crivina, Fărășești, Petroasa, Coștei, și Homojd a câte 350 Lei.

* * *

Boldur, Hodoș și Visag câte 400 Lei; Măguri, Cireșul, Sălbăgel, Dragomirești, Sălbăgel, Dragomirești, Hezeriș și Zorlencior câte 350 Lei.

* * *

Băile-Herculane, Prigor, Orșova (Of. prot.), Iablanița și Topleț câte 450 Lei; Gârbovăț, Șopotul-vechi, Bogoltin, Cuptoare, Tufări și Petnic câte 400 Lei; Eșelnița și Globurău câte 350 Lei.

* * *

Oravița-mont. 900 Lei (Of. prot. și parohial), Cliciova-mont., Anina și Mărcina câte 450 Lei; Calina, Cârnecea, Jitini, Ticvanul mare, Ciudanovița și Gornia câte 350 Lei.

Pentru concurs de preoți.

Vrăniuț și Ciclova-rom. câte 600 Lei; Ier-tof, Borlova, Valeapai, Temerești și Petrila câte 500 Lei; Ciortea, Ilova și Moniom câte 400 Lei.

Totodată se pune în vedere tuturor abonaților să achite neîntârziat abonamentul pe anul 1948.

Consiliul eparhial

CONCURS

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 5241 B. ex. 1947, din 19 Decembrie a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană, pentru postul de preot la parohia de clasa III (treia) din comuna **RUSOVA-VECHE**, protopresbiteratul Bisericii-Albe, devenită vacantă în urma alegerii preotului Ștefan Gâră la parohia din satul său natal Ciclova-română.

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială, în estindere de 32 jughere 1000 st. □ extravilan și 600 □ intravilan

2. Birul parohial uzitat.

3. Veniturile stolare uzitate.

4. Casă parohială cu toate supraedificatele și grădină.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post întrucât vor avea cvalificația cerută, pentru parohii de clasa III (treia) precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Rusova-veche, prin Prea Onor. Oficiu protopesc al Bisericii-Albe.

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prelabila încunoștințare a Prea Onor. Oficiu Protopresbiterat tractual, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua de alegere.

Rusova-Veche, din ședința consiliului parohial, ținută la 4 Ianuarie, 1948.

Președinte:

Constantin Dămian

adm. paroh.

Nr. 4/1948.

În conțelegere cu Oficiul protopresbiterat:

Ioan Oravițan
protopop.

2-2

AVIZ

În conformitate cu art 26 din Regulament, se aduce la cunoștința membrilor Societății de „Cruce Roșie” a României, filiala Caransebeș, că

Adunarea generală

va avea loc în ziua de **Duminică 22 Februarie 1948 orele 5 p. m.** în sala de ședințe a Primăriei Orașului Caransebeș.

Dacă la această dată nu se vor întruni membri în numărul recerut de regulament Adunarea generală se amână pe Duminică, 29 Februarie 1948 la aceeaș oră.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea Adunării generale.
 2. Darea de seamă a Comitetului pe anul 1947.
 3. Raportul Casieriei.
 4. Raportul Censorilor.
 5. Descărcarea Comitetului de gestiune pe anul 1947.
 6. Alegere: Comitetului.
 7. Eventuale propuneri.
- Caransebeș, 10 Februarie 1948.

Comitetul.